

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 144/2020
18.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства привреде Републике Србије, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 15 У 11206/17 од 04.05.2020. године, са противном странком АА из ...,, чији је пуномоћник Ирена Ранковић, адвокат из ...,, у предмету регистрације промене у Регистру привредних субјеката, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, уважена је тужба АА из ..., поништено решење Министарства привреде Републике Србије број ...-...-.../...-... од 26.05.2017. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, а ставом другим диспозитива, обавезан тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 16.890,00 динара. Решењем Министарства привреде Републике Србије број ...-...-.../...-... од 26.05.2017. године укинута је решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката/... од 27.02.2017. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Решењем Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката/... од 27.02.2017. године, усвојена је регистрациона пријава-поднесак Државног правобранилаштва и регистрована промена података о вредности и структури капитала у Предузећу за туризам, саобраћаја и трговину „...“ д.о.о., ..., тако што је, уместо регистрованих података, уписан податак да уписани друштвени капитал на дан 31.12.2001. године, износи 44.371.405,89 динара, што чини удео од 81,08%, уместо дотадашњих 45,56%, да је уписани новчани улог уделичара на дан 31.12.2001. године, у вредности од 617.150,08 динара, да је уписани улог АА, на дан 31.12.2001. године, у вредности од 23.620.801,86 динара, што чини удео од 18,92%, уместо до тада уписаних 53,54%, као и да је основни капитал Предузећа 68.609.357,83 динара.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац наводи да је АА законски заступник Предузећа за туризам, саобраћаја и трговину „...“ д.о.о., ..., те да је жалбу против првостепеног решења поднету 23.03.2017. године потписао ББ адвокат

из ... коме је АА као властодавац издао пуномоћје без назнаке својства у коме га издаје. Стога сматра да је неприхватљив став Управног суда из образложења побијане пресуде да тужени орган није утврдио ко је подносилац жалбе против првостепеног решења поднете 23.03.2017. године. Указује да је нејасно од каквог је значаја за законитост диспозитива оспореног решења то што је жалба већинског власника и директора привредног друштва усвојена као жалба друштва а не као жалба физичког лица чак и ако је исту поднело у својству члана – већинског власника друштва, како се наводи у жалби адвоката. Ово посебно стога што је жалба усвојена због повреде правила поступка од стране првостепеног органа. Предложио је да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи.

Противна странка није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, полазећи од стања у списима који се односе на жалбу поводом које је донето оспорено решење, тужени орган оспореним решењем, по налажењу Управног суда, није одлучио о жалби поднетој 23.03.2017. године, која се налази у списима, а коју је изјавио АА преко пуномоћника, већ је одлучио о жалби Предузећа за туризам, саобраћаја и трговину „...“ д.о.о., ... које жалбе нема у списима. Таквим поступањем туженог органа, по оцени Управног суда, оспореним решењем повређена су правила поступка из члана 192. став 1. и члана 198. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" бр. 30/10), зато што не постоји идентитет лица које је жалбу изјавило и лица о чијој је жалби одлучено оспореним решењем.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је правилна и на закону заснована.

Одредбом члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" бр. 30/10), прописано је да на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка.

Према одредби члана 198. став 1. истог закона, диспозитивом се решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено.

Одредбом члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Како из стања у списима произлази да се у списима налази само жалба АА коју је он изјавио преко адвоката ББ као пуномоћника, а не и жалба Предузећа за туризам, саобраћаја и трговину „...“ д.о.о., ... о којој је одлучено оспореним решењем, то је

оспорено решење, и по оцени Врховног касационог суда, донето уз битну повреду правила поступка из цитираних одредаба.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 18.01.2021. године, Узп 144/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић